

El Construcciones Malloms de basquet guanya al Torrent en un final d'angoixa

text i foto VICENT FERRER

De magnífica caldria considerar l'última jornada del Club Bàsquet Benicarló, ja que sols van perdre un dels partits en que participaren. La victòria més emocionant la de l'equip sènior, ja que es guanyà al Basket Torrent d'un sol punt.

El Construcciones Malloms va fer pujar diumenge passat una victòria més, molt important, al seu caseller, en el partit que l'enfrontava al potent equip del Torrent. Després d'un partit molt igualat, on l'equip local va portar sempre la iniciativa del partit, va ser a l'últim quart quan la distància en el marcador va arribar fins als 9 punts. Una gran reacció de l'equip visitant va fer que s'arribara a un final agònic on l'equip benicarlando va demostrar el seu saber estar en la pista per, finalment, endur-se la victòria per un atapeït 58-57, que els puja a les posicions altes de la classificació.

L'equip junior es va desplaçar fins a Museros per a disputar, a priori, un partit assequible, enfront del colista, i en el qual es van poder repartir més minuts als jugadors menys habituals. La primera part finalitzava amb una clara diferència de l'equip visitant per 10-42, ja en la segona part es van posar en pràctica diferents

defenses treballades durant la setmana, de cara a pròxims partits importants, i l'equip va poder així, ampliar la diferència fins a arribar al resultat final de Juventut Museros 20 - C.B. Benicarló 66. Pròxim partit enfront del complicat Don Bosco, diumenge 28 a les 10,15 de matí.

L'equip cadet entrenat per Jorge Lara va patir la seua primera derrota en la pista del Almassera, en un partit molt disputat en el qual l'equip benicarlando va tenir la mala sort de no poder comptar des del primer quart amb un dels puntals de l'equip per una infortunada lesió. Tot i així l'equip va arribar a un final igualat on, aquesta vegada, no li va somriure la sort de la loteria dels tirs lliures, per acabar amb el resultat final de 63-58. Digna derrota dels xavals que van barallar-se fins el final.

L'equip aleví de primer any va aconseguir la victòria enfront del Vinaròs; els de segon any van fer el propi davant el Castelló; l'infantil masculí també va obtenir la victòria a Vinaròs; l'infantil femení va obtenir la victòria a Castelló davant el Borriana; i el cadet femení va poder imposar-se amb solvència a un poderós Castelló, per tot això, gran jornada de resultats per al CB Benicarló.

Número 760 - 26 novembre 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XVI

la veu

de Benicarló

EL SECTOR DEL MOBLE CREIX GRÀCIES A LES EXPORTACIONS MENTRE ES DESTRUEIXEN LLOCS DE TREBALL

Tranquil, ja et trobaran una peanya...

Oficina del inem →

PLE EXTRAORDINARI PER COMPRAR-LI UN GOS A LA POLICÍA

EL SECTOR DEL MOBLE CREIX GRÀCIES A LES EXPORTACIONS MENTRE ES DESTRUEIXEN LLOCS DE TREBALL

L'empresa Mobles Benicarló ha tancat amb un augment de facturació en exportació del 25 per cent en els nou primers mesos de l'any. La notícia es coneixia la passada setmana i era rebuda com una llum en mig de la crisi que patieix el sector, molt dramàtica sobretot per als nombrosos treballadors que s'han quedat sense feina.

text REDACCIÓ

Les dades de diferents observatoris, però, contrasten amb l'ambient que es viu a la comarca: tot va be per a les empreses del sector i, en especial, per a les del Baix Maestrat. Ho diuen els que estan treballant amb les dades dels comptes de les empreses segons fons independents i res interessades. Els nostres empresaris augmenten les exportacions i això, els fa guanyar més diners. La situació, portes a fora de les fàbriques, és ben diferent: un bon grapat de treballadors que s'han

quedat al carrer en la major part dels casos, sense dret pràcticament a res. I en la pitjor situació, sota un ERE que s'allarga any darrera any i que els impossibilita per optar a qualsevol altre lloc de treball si volen conservar els seus drets. I és que està clar que mai no plou a gust de tots.

EL 'MIRACLE' DE MOBLES BENICARLÓ

Mobles Benicarló va ser fundada en 1968, però duu dedicada a la fabricació de mobles des de 1958. L'empresa ha basat la seua estratègia en

l'especialització i internacionalització, amb la qualitat com base de tots els seus productes. A més, Mobles Benicarló compta amb el Símbol Qualitat que atorga, cada any, AIDIMA (Institut Tecnològic del Moble, la Fusta, Embalatges i Afins). El sector exterior ha estat clau en l'augment de facturació de la companyia, sobretot amb la introducció del nou catàleg 'Xapa Export', en països com Estats Units o Rússia, on ja compta amb distribuïdors fidels des de fa anys. Així mateix, a més de l'experiència consolidada en el Vell Continent, en països com Regne Unit, altres nous punts de venda estan fent

Retamar, amb el seu tercer gol, va trencar l'esquema visitant

text i foto VICENT FERRER

5 BENICARLÓ AEROPORT CASTELLÓ: Diogo, Vadillo, Xapa, Retamar, Gonzalo; cinc inicial; Chaguinha, Lolo, Javi Alonso i Joselito.

1 SALA 10 ZARAGOZA: Didac, Valença, Sergio, Raúl, Nano Modrego; cinc inicial; Corvo, Víctor Tejel, Euler i Keny.

ÀRBITRES: Fortes Pardo i Martínez Flores, col·legi murcià. Mostraren tarja groga al local Lolo i al visitant Corvo; expulsaren per doble groga a Nano Modrego del Sala 10 (min. 34).

GOLS: 1-0 min. 12, Vadillo. 2-0 min. 15, Corvo en pròpia porta. 3-0 min. 22, Retamar. 4-0 min. 30, Retamar. 5-0 min. 35, Retamar. 5-1 min. 36, Keny.

INCIDENCIES: Uns 1.300 espectadors en el Pavelló Municipal. Al descans jugaren un partidet els jugadors de l'escola de futbol sala.

El gol aconseguit per Retamar als dos minuts del segon temps, des de la seua pròpia àrea, sorprenent Didac, va trencar tots els esquemes de Santi Herrero, ja que els seus jugadors havien eixit a remuntar el partit, possiblement el gol més espectacular de tota la temporada.

El Benicarló Aeroport Castelló va derrotar amb tot mereixement al Sala 10 Zaragoza perquè d'eixida el

jove equip cadufero va anar a pel partit i a força de velocitat superà una vegada i una altra l'equip manyo, obligant Didac a intervenir amb encert després de rematades de Vadillo, Javi Alonso i Joselito, i en la jugada del primer gol primer Didac va rebutjar un tir de Retamar, altre de Vadillo, però no va poder amb el tercer del capità benicarlando. Gol al que va intentar respondre el conjunt manyo, però no van poder perquè els benicarlandos van seguir amb el seu elevat ritme de joc i amb la fortuna de cara, ja que un centre de Retamar va donar a l'esquena de Corvo i va pujar el segon gol a l'electrònic.

Després del descans el Sala 10 Zaragoza va eixir a per totes, tirant d'ofici, i els benicarlandos es van preparar per a aguantar el l'aiguat, i a punt va estar Modrego de reduir distàncies, però Diogo va traure la seua rematada a corner. Però amb el que no comptaven els aragonesos era que Retamar tenia el seu dia i recuperant un baló al costat de la seua àrea va veure Didac avançat i va llançar el baló que es va colar davant la desesperació del porter. Gol que va fer molt de mal al rival al trencar-los els esquemes i donar-li més confiança als caduferos. Als 30 minuts Lolo recuperava un baló quasi impossible, llançava llarg i Rematar davant l'eixida de Didac marcava de subtil rematada. Va arribar l'expulsió de Nano Modrego i el conjunt de Juanlu Alonso va aprofitar la superioritat perquè Retamar tancara el compte. Amb tot perdut Santi Herrero va col·locar a Valença, confiant en el seu dur tir, com cinquè atacant, però solament van poder sumar un gol, ja que els benicarlandos es van defensar amb bon ordre.

CLUB HANDBOL BENICARLÓ

text i foto CHB

CLUB HANDBOL BENICARLÓ CADET FEMENÍ

CH BENICARLÓ - 27 UNIÓ ESPORTIVA BETXÍ - 28

Com indica el marcador, partit molt igualat que es va decidir en els darrers minuts. Durant tot el partit va anar davant el Benicarló, però una doble exclusió faltant 4 minuts per acabar-se el partit va permetre que el Bexí capgirés el marcador.

Per part del Benicarló van jugar: Anastasia, Wisden (7), Maria Rakraki (5), Paola (10), Leila (3), Lidia (1), Maria Febrer, Ana, Sol i Azahara (1).

CADET MASCULÍ AMICS HANDBOL ONDA - 26 CH BENICARLÓ - 12

En la pista no hi va haver tanta diferència com indica el marcador. Els benicarlondos van llançar tant a porteria com els locals, amb la diferència que es va fallar en la definició.

Per part del Benicarló van jugar: David Raya en la porteria, Àlex Roca, Kevin, Àlex Reguera, Adrian, Sergi, Marcos (6), Danut (3), Juan, Jonay, Javi (1), David Martínez (2) i Bruno.

SENIOR FEMENÍ SEGONA DIVISIÓ NACIONAL

CH MISLATA - 42 GRUPO PEINADO BAIX MAESTRAT - 12

Quart partit consecutiu jugat fora de casa. Aquesta volta contra el co-líder. El Grupo Peinado va fer un partit molt seriós en defensa, la gran diferència va estar en els nombrosos contraatacs que va fer l'equip local sobretot en els primers 10 minuts. A partir d'eixe moment, fent que les jugadores es replegaren ràpidament en defensa, es va aconseguir frenar eixe problema.

En la segona part, les cadufes van posar nervioses a les locals fent que substituïren a la portera local al encaixar tres gols consecutius.

Pel GRUPO PEINADO van jugar Laura i Ana en la porteria, Arantxa (2), Vanessa (4), Jasmin, Zoraida, Juliana, Sheila, Rosamari (2) i Cris (4).

SENIOR MASCULÍ

C.BM. TORRENT- 33 CH BENICARLÓ - 16

Per part del Benicarló van jugar Miguel i Joel a la porteria, David, Fede, Àngel, Mustafà, Rubén, Jesús i Salva.

INFANTIL MASCULÍ

AMICS HANDBOL ONDA - 24 HANDBOL PENÍSCOLA-BENICARLÓ - 14

L'equip va millorant partit a partit i fruit d'això son els marcadors més igualats.

El treball de l'entrenadora va notant-se. Dels 24 gols rebuts, 8 van ser des de la línia dels 7 metres. L'equip va millorar en la segona part on va aconseguir retallar diferències en el marcador.

Per part del PENÍSCOLA-BENICARLÓ van jugar: Jonathan, Mario, Miguel (1), José Manuel (3), Aissam, Adrián (1), Mohamed (6), Eric, Nahuel (3).

De cara a 2011, està previst abordar el mercat xinès amb una perspectiva diferent

ve de la p gina anterior

que Mobles Benicarló es consolide a nivell internacional en zones com Nigèria, Mèxic o Polònia. La qualitat es converteix per tant en la màxima de Mobles Benicarló, on conjuminant tradició i modernitat, i el 'know how' que concedeix l'experiència, ha fet de la companyia una de les signatures punteres en el sector del moble.

AUGMENTEN LES EXPORTACIONS

Aquesta és una de les empreses que ha fet que augmente el nivell dels industrials dedicats a la indústria del moble en la valoració que ha fet l'observatori del mercat de l'Institut Tecnològic de la Fusta i el Moble en la inauguració del congrés sobre tendències de

consum (Cosmu) a València. El sector del moble preveu tancar 2010 amb un creixement general de les seues exportacions d'entre un 3% i un 5%, després que els mesos de juliol i agost hagen moderat l'augment del 5,3% registrat en el primer semestre. Aqueix augment s'ha concentrat més en els països tercers que a Europa, encara que s'ha detectat que Alemanya comença a repuntar, pel que es preveu que arrosseguen a la resta de països al creixement. Segons l'últim informe de l'Observatori Espanyol del Mercat del Moble, la producció creixerà un 1,6% en el tercer trimestre, després de caure un 11% en el primer, un 6,5% en el segon i un 4,5% en el tercer. El canvi de tendència s'atribueix a la millora de les exportacions atès que el mercat nacional segueix sota mínims. Així, el sector de

fabricació de mobles de la Comunitat Valenciana tancarà el present exercici amb una caiguda de la producció del 5,7%, que situarà la facturació en 1.058,1 milions d'euros, enfront del 5,9% estatal. Entre els mercats que presenten un creixement molt positiu, es troben El Marroc, els països de l'Est i Rússia. De fet, 18 empreses espanyoles del moble participaran en una fira a Rússia en la qual esperen repetir el bon resultat del certamen celebrat a Dubai. De cara a 2011, està previst abordar el mercat xinès amb una perspectiva diferent. Si fins ara els empresaris espanyols es limitaven a emprendre accions de cooperació per tractar d'abaratir el cost i ser més competitiu, el pròxim any començaran a tractar aquest mercat com una font de noves possibilitats per a les empreses

L'exportació era una de les assignatures pendents del sector

ve de la pàgina anterior

valencianes, i per a vendre directament com si fora altre mercat.

ADVERTITS PEL PLA ESTRATÈGIC

Precisament l'exportació era una de les assignatures pendents del sector del moble a la nostra comarca, segons assenyalava el Pla Estratègic del Cluster del moble del Baix Maestrat, presentat a la seu del AIDIMA de Benicarló el passat mes d'abril. L'UJI analitzava la situació de 14 empreses de mobles i auxiliars de la nostra comarca. Així, l'estudi diagnosticava que, en general, ens trobem davant un teixit industrial de reduïda grandària i que la imatge del moble del Maestrat és bona tant a la comarca com fora però, tot i així, l'exportació és una assignatura pendent. Segons comentava el president de l'Associació d'Empresaris del Moble del Baix Maestrat, Juan Manuel Urquizu, el futur del moble de la nostra comarca passa, entre altres mesures, "per convertir-se en un producte internacional i per fomentar una major col·laboració entre les empreses". L'Associació

Comarcal d'Empresaris del Baix Maestrat, agrupa a 80 empreses, sent una de les més importants de la província. En l'últim any la crisi econòmica ha provocat l'eliminació de llocs de treball, amb una reducció de la plantilla d'entre el 30 i el 50%. Tot i això, l'Associació Comarcal d'Empresaris del Baix Maestrat ha organitzat 17 sessions de treball dirigides a futurs emprenedors. Aquestes activitats

es desenvolupen gràcies a un conveni de col·laboració signat amb el CEEI de Castelló amb la qual ambdues entitats col·laboraran en la posada en marxa d'accions conjuntes en matèria de empeniment. Aquestes sessions es realitzaran en el Centre de Formació del SERVEF de Benicarló entre el 22 de novembre i l'1 de desembre.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

L'AFICIONAT BENICARLANDO

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

El CDB va perdre per dos gols a un al camp del Vinaròs. Podia passar i va passar. Jo, com que ja n'era conscient de la situació, em vaig estalviar temps, diners i disgustos i em vaig quedar tirat al sofà dormint amb placidesa.

Dilluns de matí vaig trobar gent pel carrer que m'abordava. Xè, ahir no et vaig vore a Vinaròs. En van ser tres. A tots me'ls vaig mirar amb una cara que pretenia ser de sorpresa però que es veu que em sortia de fàstic. Que què t'hai dit, que t'hai tirat un gat a la cara? Vaig anar a Vinaròs i no et vaig vore, només això!, m'inquirien. No em vaig poder aguantar cap vegada. Jo ja fa deu diumenges que pujo al camp d'ací i no t'he vist i no t'he dit mai res. Fi de la conversa amb un lacònic és veritat, és veritat... del corresponent interlocutor.

Som així en aquest poble nostre. Capaços d'anar fora, dinar prompte per arribar-hi a hora, aventurar-nos per una carretera de les més perilloses del país amb el nostre cotxe, gastar-nos uns diners que faran cap a la tresoreria d'un club amic... però no se'ns veu el pèl quan és el moment d'animar els nostres quan es juguen també tres punts contra el San Pedro B o el Benicense.

Molt fort, a que sí? Però entre aquests "aficionats" que van desplaçar-se al flamant "estadi" vinarossenc (quanta pretensió, Déu meu!) encara hi ha un subgrup que és absolutament detestable. Es tracta d'aquells que desitjaven la derrota del Benicarló. Sí, sí, que n'hi més d'un que jo sé qui són. Se'ls coneix per un somriure bordagàs que acompanya la seua expressió en el moment àlgid en què l'àrbitre xiula que allò s'ha

acabat. I també perquè llavors més que dir criden que sempre igual, que si tal no sap fitxar, que si l'entrenador no en té ni idea o que si hi ha molts jugadors del poble que juguen en altres equips i que la directiva, aquesta directiva que tenim tan infame, s'ha estimat més deixar-los perdre i portar forasters. Tots aquests però, autèntics benicarlandos, no tenen... valor (repeteixo... valor) de posar-se en una junta (potser sí, d'alguna falla, que ells són molt benicarlandos) i conèixer de dins les coses que passen.

M'han explicat que el Vinaròs ens n'haguera pogut fer una cofa, però que gràcies a les intervencions de Jordi Cardona i als pals que es van aliar amb nosaltres només en van ser dos. Jo trobo que s'ha de fer una lectura més objectiva dels fets. La primera part vam aguantar el zero a zero. Res a dir per tant. A la represa el tal Joan Guillamon va aconseguir avançar-nos en el marcador (compte que aquest xicot llarguerut suca tots els dies). Després els de casa ens van marcar de penal (sempre injust, ja se sap, quan es xiula contra el Benicarló) i van arrodonir el marcador quan només faltaven tres o quatre minuts. Objectivament, repeteixo, si l'àrbitre —com és la sua obligació— ignora el penal (quants ens n'ignoren a nosaltres!) i el partit dura tres-cents segons menys, ens en venim cap a casa amb els tres punts. A que sí que és així?

Diumenge vinent, a partir de les quatre i mitja, tornarem a jugar a casa. No sé contra qui ni m'importa. Sé segur però que molts dels que diumenge passat van anar a Vinaròs es quedaran a casa, possiblement esperant que al dia següent algú els confirme que el Benicarló ha perdut i poder així començar bé la setmana.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Ja tornem a ser-hi. Diuen que l'alegria dura poc a casa dels pobres i, efectivament, l'alegria m'ha durat ben poquet. Jo que em pensava que estàvem llançats amb això de les col·laboracions de la gent de pes que té moltes coses a dir, i aquesta setmana només em trobo amb un parell de col·laboradors i poca cosa més. Però això sí, m'he xuclat onze pàgines totes seguides d'informacions denses i treballades. Fins i tot amb alguna foto per tal de fer-les més digeribles i agradables a la vista. En fi, què hi farem? No cal dir que aquesta manca de salsa fa que la meua motivació per escriure siga més aviat escarrassida i, com moltes altres vegades, em coste omplir aquest full tan immaculadament blanc. També, com altres vegades, hi ha poques notícies que conviden a escriure sobre elles, així que faré el mateix de la setmana passada i em centraré amb una sola cosa que ha llegit a la pàgina dins del tema de la setmana. Efectivament jo, com a gran paladí i defensor de qui realment s'ho mereix, no puc passar per alt la velada acusació que es fa directament al meu ídol Jaime Mundo pel que fa a tot aquest embolic de les casetes d'Orero més conegudes com la Barceloneta. En primer lloc, no podem tirar pel terra tota la immensa feina que el gran prohóm Mundo Alberto ha fet pel nostre poble. No es pot passar pàgina sense fer-li la justícia que es mereix. No tinc més remei que erigir-me, una vegada més, en el seu màxim defensor davant les atòmiques informacions que apareixen a les pàgines del seu pamflet i que no deixen gaire ben parat el meu model a seguir. Anem a vore. Es que no se'n recorden de la gràcia que té remenant les paelles? On ha quedat el seu impressionant posar de president de falla? És que ningú té a la memòria la seua elegant manera de pegar-li la primeta tabalada al bombo del dissabte sant? Ja no ens diuen res les

imatges de Jaime Mundo amb un casc de seguretat supervisant les obres de qualsevol instal·lació pública? És que no ens venen al pensament les paraules de suport que ha tingut sempre als sopars d'entitats als que ha estat convidat? Mire, senyora Garcia, fa poques setmanes tothom va poder vore el nostre paisà Mundo, en al seua actual faceta de diputat autonòmic, assegut al costat del senyor Rambla, vicepresident de la Generalitat, durant la presentació del pressupost del nostre govern autonòmic per a l'any que ve. Tinga clar, senyora meua, que jo estic absolutament convençut que gràcies a les seues gestions ara tindrem moltes més inversions de les que hi havia previstes. Estic segur que ell ha parlat amb tothom, ha estat pesat i persistent davant tots els estaments autonòmics per tal de reclamar per al nostre poble –que també és el seu– quantitats industrials d'inversions. Ells, amb la seua posa ferma, seriosa i sense fissures segur que ens ha aconseguit moltes coses que algun dia li haurem d'agrair llevant la font dels cadufos i posant una reproducció seua en marbre de Carrara d'unes mides colossals, proporcionals a la feina feta. Per això li demano, senyora Garcia, que no torne a parlar

malament d'aquest gran personatge local perquè em veuré obligat a adoptar un tipus de mesures més dràstiques i contundents com ara omplir aquesta pàgina de fotos seues tot reivindicant una cosa que no es pot negar ni silenciar.

M'he tornat boig buscant la paraula "quassi" del titular "El Catalán, quassi llest". Primer he pensat que es tractava del nom d'algun alumne de l'escola que no acabava d'engegar i que, gràcies a una acurada atenció per part del professorat, havia assolit la categoria i títol de "llest". Però no. A la segona vegada, quan m'he posat a llegir el contingut de la notícia, me n'he adonat que el que passava és que gràcies a Zapatero, gran culpable de totes les nostres desgràcies, han fet unes reformes a l'escola i ja es pot dir que estan acabades. Per cert, no entenc per què al titular és "el Catalán" i al text de la notícia es transforma en Català. Coses del SALT, suposo.

Una cosa final que em dóna moral i ganes de comprar-me la revista la setmana que ve és l'absència absoluta de notícies del inqualificable món de les falles. A vore quant de temps aguantarem.

BENICARLÓ PERSEGUEIX ALS AGRESSORS DEL SEU PATRIMONI

text i foto NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló perseguirà als que estan atemptant contra el seu patrimoni monumental mitjançant la realització de pintades en edificis històrics. Els fets han transcendit del nucli urbà i les accions ara s'han detectat sobre elements situats en diferents punts del terme municipal. Els més recents, en els murs de l'ermita de Sant Abdó i Senen i en els motllons de terme amb Càlig, recentment restaurats. Antonio Cuenca, primer tinent d'alcalde va assegurar que "he demanat a la Policia Local que intenten localitzar a l'autor o autors dels fets, i em diuen que saben qui és". Cuenca va desvetllar que les intencions dels encarregats de la seguretat ciutadana en el municipi són "enxampar-lo in fraganti per a fer-li pagar tot el dany que està fent". En aquest sentit, l'edil va sol·licitar la col·laboració ciutadana per a poder localitzar al culpable d'aquests atemptats i "fer que caiga sobre ell tot el pes de la llei". El problema no és nou, ni a Benicarló ni en d'altres municipis, però Cuenca va lamentar que "estiguem donant una imatge de Benicarló que no correspon amb la realitat, estan abundant massa les pintades". L'edil creu convenient que el càstig que se li impose al culpable siga "que desfaça tot el que ha fet i que restituisca els monuments conforme estaven".

L'aparició de pintades en l'ermita de Sant Abdó i Sant Senén, en el terme municipal de l'El Puig de la Nao, va ser la primera veu d'alarma. Els autors dels fets van utilitzar un spray de pintura blava per a immortalitzar la data de l'atemptat, alguns noms i fins i tot es van entretenir a retolar patrocinadors de l'esdeveniment. Entre les pintades apareixen al·lusions a la JCUP, al món del trial i fins i tot apareix el nom

d'un conegut campió en aquesta disciplina, veí de les comarques del sud de Tarragona. La muntanya on es troba l'ermita és utilitzada habitualment per aficionats al trial per a exercitar-se, el que podria proporcionar a les autoritats una pista per a localitzar-los. En el cas de les fites de terme, l'actuació municipal de recuperació ha quedat entelada per l'acció dels vàndals, que han omplert de graffitis les antigues senyalitzacions. Cuenca va recordar que per a restaurar-los es van necessitar dos tallers d'ocupació, que van actuar també en els antics forns de calç que esquitxen la muntanya de La Tossa per a recuperar aquests elements etnogràfics que van estar en funcionament fins a principis del segle XX. El primer tinent d'alcalde ha recordat que "són part del nostre patrimoni i per això manifestem el nostre interès per recuperar-los". Ara, l'acció d'aquests agressors ha llençat per terra el treball i la inversió realitzada pel consistori.

Ètica i formigó

text EB

Esquerra li demana a Marcelino Domingo que es pregunte en el seu interior si és ètic que les empreses compren el seu formigó per obres públiques

El col·lectiu d'Esquerra de Benicarló ha constatat aquesta mateixa setmana com la gola de l'alcalde no té límits. Si HMD és una constant en totes les obres públiques per l'ús del formigó 'made in mingo' per als plans estatals i autonòmics, assistim aquesta setmana incrèduls a veure com no té cap problema en omplir la primera planta de l'Ajuntament que presideix amb el seu propi formigó. La imatge –que acompanyem– és ben significativa.

Des d'Esquerra sabem que és legal aquesta pràctica ja que no és l'Ajuntament qui contracta amb ell directament i, per tant, no és incompatible o delictiva esta pràctica. Admetriem que aquesta situació es donara en un moment puntual, però és reprovable políticament que siga una

constant en la majoria d'obres públiques, per què dona de mal pensar. Podem afirmar des d'Esquerra que Hormigones y Morteros Domingo és una de les empreses més beneficiades dels plans de creació d'ocupació i per a la sostenibilitat, tant les que paga el govern valencià del PP, com de l'Estat, en mans socialistes. "És curiosa la confiança de les empreses en els seus formigons, quan hi ha moltes empreses que es dediquen a aqueixos menesters", ha indicat Josep Barberà, secretari d'Esquerra a Benicarló. Finalment li ha demanat a l'alcalde "que faça un acte d'anàlisi interior i es pregunte si és ètic que siga la principal empresa beneficiada quan es construeix una font, es fa un carrer nou, es rehabilita un edifici o qualsevol altra obra lligada al sector públic".

Des del PP no dubtarien en condemnar esta pràctica si, per exemple, qui tirara el formigó fora Zapatero o qualsevol altra persona que no fora de la seua corda. És la doble moral dels populars.

UN GOS PER A LA POLICÍA

text i foto NATÀLIA SANZ

El Ple de l'Ajuntament ha aprovat una modificació pressupostària que servirà per a comprar un gos que reforçarà les necessitats de diversos serveis de control i seguretat.

La Policia Local ha estat estudiant en l'últim any la possibilitat d'adquirir un gos per a millorar serveis com el control del menudeig de drogues en els accessos dels centres educatius o el control rutinari de vehicles i de llocs públics. L'agent que s'encarregarà del gos policia ja ha provat dos pastors belgues "Marins", ensinistrats en obediència, defensa i detecció de substàncies. En cap dels dos

casos les necessitats de la Policia Local s'han vist satisfetes, pel que la compra encara no s'ha fet efectiva. En qualsevol cas, el ple aprovava la reserva de 3.540 euros (IVA inclòs) per a la compra del gos. Marcos Marzal, regidor de Governació, va explicar que la modificació permetrà "que quan tinguem el gos el puguem comprar. Fins ara les empreses ens preguntaven si tenim els diners i si no, ho vendran a altre ajuntament". El portaveu del Bloc per Benicarló, José Luís Guzmán, va demanar explicacions a l'edil sobre la convocatòria d'un ple extraordinari per aprovar el punt i recriminà l'edil assegurant que "hi ha necessitats més urgents". A més, es va interessar pels costos de manutenció de l'animal, així com les cures de veterinari que necessitarà en un futur. Marzal va explicar que un agent de la plantilla és qui es farà càrrec de l'animal, alhora que el consistori assumirà les despeses derivades de la seua tinença. A més, va assenyalar que "aquest és un moment idoni per a comprar-lo perquè estan més barats". L'edil de Governació li va recordar al portaveu nacionalista que "les necessitats de la policia les marca Prefectura i aquesta era una de les més immediates", desestimant les crítiques de l'oposició, que van arribar a acusar-li de voler donar compliment en l'últim tram de la legislatura, a l'extens programa electoral que en matèria de seguretat ciutadana va presentar el Partit Popular a les últimes municipals. El punt va ser aprovat per 18 vots a favor i els dos en contra del Bloc per Benicarló.

LA POLICIA LOCAL DE BENICARLÓ ES FORMA EN LA UTILITZACIÓ DEL DESFIBRILADOR AUTOMÀTIC EXTERN I PRIMERS AUXILIS.

Més de 25 Agents de la Policia Local de Benicarló han participat en el curs de primers auxilis i utilització del DESA (desfibrilador semiautomàtic extern). Les intervencions de la

Policia Local en situacions d'emergències sanitàries són nombroses, bé per accidents de trànsit o altres situacions de risc o malaltia són ràpides, molt abans fins i tot que l'arribada dels serveis sanitaris especialitzats. Per això s'ha dotat de desfibriladors diversos centres públics i els vehicles policials que, unit a l'activació precoç del sistema d'emergències mèdic, milloraran en gran mesura el servei al ciutadà. La mort clínica o mort aparent és susceptible de ser recuperable si es fa arribar al cervell i altres òrgans vitals sang oxigenada suficient perquè aquest òrgan no es lesioni, especialment durant els primers 6 minuts. Des del moment que es produeix l'aturada cardio respiratòria, fins a la prestació de l'assistència definitiva, deuen realitzar-se una sèrie d'accions l'objectiu de les quals és reduir al mínim les lesions i seqüeles posteriors a la víctima. La Policia Local, en la majoria d'ocasions, estarà realitzant aquesta primera assistència, que, quan més ràpida i millor, major és la supervivència del pacient. A aquesta ràpida intervenció en la qual és important conèixer els primers auxilis que se'ls puguin prestar als accidentats, se'ls uneix ara l'ús del desfibrilador.

La importància de la utilització d'aquest tipus d'instruments és vital en alguns casos, atès que la Policia actua constantment en situacions d'emergència sanitàries, ja siga per accidents de trànsit o per altres situacions de risc o malaltia. Els agents van rebre formació sobre anatomia-fisiològica de l'aparell respiratori i circulatori, reanimació cardiopulmonar (RCP) bàsica, obertura i manteniment de la via aèria, l'ús del desfibrilador, passos a seguir en la seua col·locació, anàlisi del ritme cardíac, desfibrilació o no i la seua represa cada dos minuts i alternant amb nombroses pràctiques. El curs, homologat per l'Escola Valenciana d'Estudis Sanitaris, el va impartir el professor Víctor Monroig en col·laboració amb Creu Roja.

DIVENDRES 26 DE NOVEMBRE, 20 h

SALÓ D'ACTES DE CAIXA BENICARLÓ

PRESENTACIÓ DE LA NOVEL·LA L'ATZUCAC DEL PERDEDOR

**de
MANEL JOAN I ARINYÓ**

Premi Enric Valor de Novel·la 2009

La segona part de la divertida autobiografia literària de l'autor

Organitza: Associació Cultural Alambor

EL MARROC COM ISRAEL

A la vista de la impunitat total, de què gaudeixen les pràctiques genocides dels israelians contra el poble palestí, la monarquia alauita ha decidit abandonar la falsa equidistància –autonomisme versus independentisme– envers el poble sahrauí i entrar directament a la colonització descarada. Fa temps que ho tempteja amb l'humiliació i expulsió de l'activista sahrauí, Aminatu Haidar, la detenció arbitrària i il·legal dels parlamentaris espanyols que s'hi han atansat a l'Aiun, l'assassinat d'un adolescent per la policia marroquina i, ara, l'assalt als campaments on malviuen milers de sahrauís, amb molt més morts –i més civils dels que Marroc amaga, mostrant ostentament les baixes policials– i molts més ferits i desnonats, dels que les agències de notícies informen.

Mentrestant la comunitat internacional fa un exercici de fariseisme mal dissimulat, en "criar" al diàleg de les parts, quan el que s'escau és la denúncia i les mesures contundents contra l'estat agressor i genocida: el Marroc. Però no, els interessos econòmics i geopolítics impresentables, tenen prioritat –absoluta, a més– sobre el restabliment dels drets humans conculcats gravíssimament.

Vergonya d'humanitat.

Marc Antoni Adell

RÈDITS ELECTORAL(ISTE)S

La manipulació partidista amb objectius electoral(iste)s, del terrorisme d'ETA, ha estat patrimoni dels "populars". Ara, però, el PSOE s'hi ha apuntat, amb un doble objectiu: esgarrapar-li vots al PP, en el conjunt de l'Estat i seguir governant a Euzkadi, privant a milers de ciutadans –cent mil, en un col·lectiu d'un milió de votants– del dret democràtic a votar a partits "incòmodes" a l'aritmètica parlamentària espanyolista.

I tot apunta a que no se'n sortirà: a Espanya perdrà les eleccions generals i a Euzkadi no podrà eternitzar un pacte antinatural entre els partits nacionalistes espanyols: PSOE i PP.

Al temps.

Marc Antoni Adell

Estrella pop

text JOAN HERAS

Fa uns dies el Papa de Roma va fer una passejada entre multituds per Santiago i per Barcelona. Ja em perdonareu si torno a treure aquest tema perquè sóc conscient que hem menjat visita del Papa a totes hores i que ara que ja començàvem a estar una mica tranquils es pot fer força pesadet insistir sobre el tema. Deixo de banda, doncs, els temes més discutits de l'oportunitat de la visita, de la paràlisi del món perquè ell arriba i de perquè hem de pagar amb els nostres impostos les elevades despeses de l'organització i la seguretat d'una passejada d'aquestes característiques. Em limitaré a considerar dos aspectes que em van cridar l'atenció: l'aclamació popular pels carrers i els eixos forts del seu discurs.

En una peça radiofònica del dissabte al vespre, en directe des de la plaça de la Catedral de Barcelona, se'ns explicava que una multitud feia hores que, amb entusiasme i alegria, esperaven veure passar el Papa dins el cotxe i, amb molta i molta sort, veure'l un moment quan baixés del cotxe i entrés al Palau Episcopal. Hi havia grups que cantaven i estaven ben preparats per fer una onada humana quan treïés el nas el cotxe que traslladava l'estrella pop. Suposo que a l'atzar, el periodista va apropar el micròfon a unes noies que van explicar-nos a l'audiència que estaven molt emocionades, que havien vingut des de Madrid i que feia hores que ja estaven a la plaça tot esperant l'arribada de la persona que ocupa un lloc essencial a les seves vides. L'alegria i l'entusiasme vessaven en les seves animades paraules. I jo vaig tenir un moment de dubte: ¿aquelles noietes vingudes de lluny esperaven veure uns segons al seu ídol musical, aquella súper estrella que les fa embogir, o esperaven plenes de fe devota el pas de l'home que, segons diuen, està més a prop de la divinitat? L'ambient i tot el que mostrava podia ser perfectament intercanviable entre un ídol de la música més comercial o el màxim representant de l'Església catòlica. I la pregunta se'm va presentar de seguida: ¿com valora el Papa de Roma l'actitud dels joves que, enduts per una passió irrefrenable, esperen hores i hores, sota sol i serena, amb crits i balls continus, per poder tan sols veure passar un moment el seu ídol adoradíssim? ¿Es tracta d'una joventut perduda en la simple adoració i idealització d'unes persones? ¿Seran joves que han perdut els valors de la reflexió, la contenció, la fe i l'abnegació? I la pregunta em va portar –ai, maleïts fills d'Ariadna del pensament– cap a un interrogant més gran: ¿té, tot això, més enllà de ser un espectacle, una demostració de força i de poder, alguna relació, per petita que sigui, amb una vivència autèntica de la fe? Alguna cosa em diu que, en general, poca expressió d'autèntica religiositat hi ha en espectacles d'aquestes característiques. Està clar, però, que les noietes vingudes de Madrid estaven plètòriques i plenes de felicitat, i sempre és bo i és bonic que la gent estigui contenta.

Fronteres

Ja em perdonareu si torno a treure aquest tema perquè sóc conscient que hem menjat visita del Papa a totes hores...

La segona consideració que volia fer es relaciona amb les idees força que el Papa de Roma va transmetre. Dos eixos centren el cor del seu discurs: l'obsessió per atacar tot allò que d'una manera o d'una altra es relaciona amb la sexualitat i la comparació de la situació que –segons ell– pateix l'Església d'avui que l'apropa a la que va patir durant la II República. No acabo d'entendre l'estratègia del Papa que normalment es focalitza en la criminalització del que veu al seu voltant –la societat que cau en el laïcisme i el pecat– i parla molt poc d'allò que ell creu en positiu, d'allò que configura la seva manera de viure i de veure el món i que, segons sembla, hauria de ser un bon model a seguir. I quan dic de parlar des de dins no em refereixo a la necessària neteja de la immensa corrupció que rosega bona part de l'estructura de la institució que presideix –cosa que no estaria malament que també fes– sinó d'allò que defineix la pròpia fe, la pròpia manera de viure. Sempre que escolto al Papa o a insignes portaveus d'aquesta antiga institució tinc la sensació que estan més preocupats en dir als altres que no van pel bon camí que no pas per marcar amb confiança i claredat el seu propi camí i que aquest, net i clar, sigui model i referència per tothom que vulgui seguir-lo. La creuada contra el dret a l'avortament i la criminalització frontal de l'homosexualitat en particular i de la sexualitat com a expressió de l'afectivitat més enllà de finalitats estrictament reproductives, situa l'Església catòlica en una posició de malaltissa obsessió per tot allò que té alguna cosa a veure amb la sexualitat. I les comparacions de com pateix avui l'Església els atacs d'una societat sense valors, situa a la sacra institució en una posició d'un integrisme radical. De vegades penso que tot plegat respon a una situació de reflux, de pèrdua de protagonisme, que obliga a aferrar-se a posicions molts simples però que funcionen en alguns sectors per mantenir la paradeta, una paradeta que es fa de veritat petita però que encara manté molta força i remena moltes cireres.

Vaig parlar amb els meus alumnes de batxillerat d'aquesta visita just quan ja havia passat. Les veus dels joves anaven en una direcció molt diferent de la direcció que seguien les noietes de Madrid que havien ballat i cantat al Papa. Curiosament, les úniques persones que van dir que seguien preceptes religiosos no són seguidors d'aquesta institució. Altres branques del cristianisme atreuen més a joves, especialment d'origen llatinoamericà, i d'altres religions marquen pautes més o menys clares als seus joves seguidors. El Papa conserva, evidentment, poderosos reductes, però potser el seu discurs fa que es vagin allunyant, potser d'una manera ja irreversible, d'amplis sectors de la societat. I és que, potser, mal per mal, hi ha altres estrelles pop que són més atractives i suggerents.

TROBEN UN VOLTOR EN UN CARRER DE BENICARLÓ

text i foto NATÀLIA SANZ

Agents de la Policia Local de Benicarló van col·laborar en la recollida d'un voltor que va aparèixer a l'avinguda Llibertat, provocant la sorpresa entre els veïns.

Segons sembla, l'animal es va desorientar per causes que s'estan investigant i des dels Ports va baixar fins a Benicarló. L'aventura de l'animal va començar la nit anterior, quan una veïna d'avançada edat i problemes en la vista, el va trobar al costat del contenidor. La dona va observar un embalum de grans dimensions, que va confondre amb un sac. Pel que sembla, l'animal tenia el cap ocult baix de l'ala i al no moure's la veïna va interpretar que "algú amb poc civisme havia deixat les escombraries fora del contenidor". La sorpresa arribava ahir al matí, quan amb les primeres llums del dia els veïns van distingir perfectament "un voltor que volava d'un pi a les terrasses de les cases i viceversa". Després de donar avís a la Policia Local, la patrulla que es va traslladar fins al lloc va decidir avisar al Centre de recuperació de Fauna de la Generalitat Valenciana, que va desplaçar a un expert de Fredes para intentar capturar a l'animal i retornar-lo al seu lloc d'origen. No obstant això, testimonis dels fets asseguren que "quan se li va intentar capturar, va alçar el vol i es va marxar rumb a Morella".

Experts en el tema consideren diverses teories per a explicar què feia un voltor en un carrer de Benicarló, quan el seu hàbitat natural és la comarca dels Ports. Una d'elles és que l'au patira algun tipus d'accident, com xocar contra un cable o qualsevol altre tipus d'instal·lació i es desorientara momentàniament. Altra possibilitat és que menjara del verí que alguns desaprensus caçadors col·loquen aquests dies en les muntanyes per a enverinar a les guineu i que no es mengen els conills que ells cacen. Si el voltor va

prendre solament una xicoteta quantitat del verí "li podia haver produït un atontament passatger que va ser el que li va provocar la desorientació", expliquen experts en el tema. En qualsevol cas, el voltor ahir va alçar el vol i se li va perdre la pista, amb el que els agents suposen que haurà tornat a la comarca d'on va eixir. Als veïns, els queda l'estampa d'un voltor de grans dimensions volant pel seu carrer.

Experts en el tema consideren diverses teories per a explicar què feia un voltor en un carrer de Benicarló, quan el seu hàbitat natural és la comarca dels Ports.

DINERS PER A PROMOCIÓ NÀUTICA

text i foto NATÀLIA SANZ

Belén Juste, consellera de Turisme, ha anunciat que el Pla de Competitivitat Benicarló-Peníscola es signarà abans de finalitzar el mes de novembre. Juste va assegurar que "estem apostant molt i molt bé" per la promoció turística del nord de la província i, especialment, de Peníscola, on s'han invertit grans quantitats per al seu impuls en mercats nacionals i internacionals.

A això contribuirà l'aprovació definitiva del Pla Estratègic, que en aquests moments es troba a l'espera de l'aprovació definitiva en Turespaña, l'institut encarregat de la promoció exterior del turisme espanyol i de la gestió d'aquests recursos. Aquest nou suport permetrà bàsicament el desenvolupament de les activitats nàutiques a través de l'estació Benicarló-Peníscola. El Pla tindrà una dotació econòmica de 2.300.001 euros que aniran destinats a promocionar el producte de les dues ciutats a través d'accions com la potenciació de rutes submarines i creació d'una ruta panoràmica litoral des de Benicarló fins a Peníscola o la millora i ampliació de les balises de les platges que permeten una millora pràctica de les diverses activitats esportives nàutiques. A més, també es portarà a terme un Pla de millora d'accessibilitat vinculat al producte nàutic i un pla de senyalització turística dels recursos

i instal·lacions relacionats amb la nàutica. Una altra de les iniciatives serà engegar un servei de transport per promoure la mobilitat de turistes que practiquen activitats nàutiques entre Benicarló i Peníscola. Una de les primeres accions que es portaran a terme serà la creació d'una gerència per a la gestió del Pla, que haurà d'estar en marxa abans de finals d'any. El Pla té una vigència de quatre anys (2010-2013) i per a aquest 2010 ja hi ha un pressupost de 178.334 euros. Al llarg de les quatre anualitats, del total dels 2,3 milions d'euros que contempla el Pla, l'Ajuntament de Benicarló aportarà un total de 383.333,50 euros, mentre que Peníscola, a través del Patronat de Turisme, ingressarà més d'un milió d'euros.

SENSE PONT AL BARRANQUET

text i foto NATÀLIA SANZ

Juan José Moragues, president de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, ha assegurat que "a ningú li consta sol·licitud alguna sobre el pont sobre la rambla d'Alcalà".

Desmenteix així les afirmacions de la Generalitat Valenciana, que va excusar des de diferents departaments la seua desaparició del projecte constructiu de la carretera Benicarló-Peníscola al·ludint que s'havia demanat un informe a aquest organisme i que estava pendent de resolució. La resposta del president l'ha fet pública Enric Escuder, portaveu del PSPV, que va dirigir un correu electrònic a Moragues per a conèixer la situació de l'anunciat estudi. Segons el socialista "el PP ha eliminat del projecte el pont per un tema de diners, perquè no té un euro. No pot utilitzar com excusa la CHX, és vergonyós que llencen pilotes fora" ha lamentat. La construcció d'aquest pont ha estat reclamada en diverses ocasions a l'administració autonòmica durant el procés de redacció del projecte de la carretera per tots els governs municipals que han passat pel consistori. "És car, però els benicarlondos sabem que és vital per a assegurar la comunicació en temps de riudes i fortes avingudes d'aigües", puntualitza Escuder.

El socialista ha basat la seua reclamació en el fet que cada vegada que hi ha episodis de fortes pluges, s'ha de tallar

aquest tram de la carretera, que creua el barranc, quedant interrompuda la comunicació entre Benicarló i Peníscola. En aquest sentit, el portaveu socialista va assegurar que "fer la carretera és molt important, però aqueix pont és tan important com aqueixa carretera". Les últimes notícies que es coneixen sobre la construcció d'aquest pont es remunten al mes d'agost del 2008, quan es donava a conèixer el disseny de la infraestructura durant una visita que realitzaven al futur vial tècnics de la conselleria. Així, els tècnics van dissenyar-ne un d'un ull de 60 metres i 80 de llarg. Les dificultats en el disseny venien provocades perquè la infraestructura havia de solucionar una desviació de quaranta graus sobre el traçat.

ve de la pàgina anterior

La caracola

Sembla que tenim algú de la casa gran que no ens perd ull als tafaners i, si fa dos setmanes parlàvem que la sorra (potser "la mala sorra" estaria més ben dit) de la Caracola campava per on volia sobre la vorera del passeig, a hores d'ara ja li han passat la granera i, si més no, la mala sorra s'ha retirat uns pamets al seu territori jurisdiccional. Aquesta setmana, però, ha entrat en joc el vent, que ha deslluït una mica la faena. Tan bé que havien quedat! De totes maneres, a qui se li ocorre fer una platja en rampa si no és ben ampla? Darrere del moll van aplanar els blocs per a matar els cops de mar, cert, però després venia la paret. Ací han convidat a la mar a pujar a terra a esmorzar, no devien pensar que la paredeta del passeig l'aturara un cop superada la primera alçada de l'arena... I espera't que ve l'hivern.

Nova política tecnològica local

Les pàgines web dels partits majoritaris amb representació a *el ajuntamén* segueixen sense actualitzar-se des de les darreres eleccions. Aquesta és la confiança que tenen aquests senyors en les noves tecnologies. Segurament pensen que els votants no estan fets per a sofisticacions i que amb uns quants *retratos* amb un somriure inexpressiu n'hi ha prou. I igual tenen raó, compte.

De fet, visiteu la ppàgina (sic) web i trobareu la ressenya de l'acte de proclamació de Marcelino com a candidat... a les anteriors eleccions! El text, escrit amb una fraseologia pròpia d'èpoques més franques (*en el marco incomparable de los jardines del Parador, Partido*

Popular de Benicarló presentó en color de multitudes a su candidato), fa referència a l'equip de govern format per la coalició PSOE-Bloc, ho recordeu? El més graciós és que Marcelino pot aprofitar la pàgina i també les promeses per a les pròximes: *la creación de un nuevo centro de salud, el apoyo a los comercios de Benicarló, o la (...) creación de nuevos centros de educación y ampliación y mejora de los ya existentes*".

Nova política tecnològica local (i 2)

Ara, que parlant de retratos, a la pàgina web del PSOE local encara apareix la foto en primer pla, de Joan Ignasi Pla (qui pla ens ha sortit). A aquest home no l'havien canviat ja fa un temps?

A arrebató

Dissabte al matí: una llarga cua de cotxes forma a la plaça Constitució... és la caravana pepera que, a toc de cornetí, acudeix a la convocatòria feta pel presi Fabra. Avui tocava esmorzar a un poble de l'interior, on encara s'estan recuperant de l'ensurt. I cap allà que van: Redorat, Eduardo Arín, Irureta, Marcelino, Mundo i altres insignes representants del nuestro municipio. Tres cotxes, tres, en filereta... plens de gom a gom de la nova saba dels populars. Quin goig, feia tan *bonico*!

De turisme

Per què serveix una oficina de turisme a Benicarló? La resposta, a la imatge. Obrirà quatre dies al mes de novembre, dos dimecres i dos dissabtes. Els primers, és clar, per orientar els jubilats que fan la ruta de los *mercadillos*. I dissabtes? No ho acabem d'entendre. Per què no diumenge?

SERVICIO DIARIO (22/11/10)

09:00 Control de una fuga de agua en el sistema de riego de los árboles en el Ps José Febrer i Soriano.

La tal fuita d'aigua del sistema de reg dels arbres va deixar sense aigua a mig Benicarló des de les 9 del matí fins a les 19 hores aproximadament. Sorea va haver de fer una rasa d'un metre i mig de fondària i substituir una de les principals canonades del poble. O

els arbres del passeig són un fenomen de la natura, suposem per allò de com són d'antics, agafant l'aigua de ben fons fins trencar una canonada d'abastiment... o la policia no està massa informada, confonen una canonada general, ben grossa ella, i un tubet de reg del goteig dels arbres.

Ara bé, alguns veïns no van tindre aigua fins les 22'30h. A migdia Sorea informava que no hi havia previsió respecte a l'hora de reposició del servei. A les 20h, asseguraren que a les 21 estaria tot arranjat... però res de res. Algun o alguna de més endreçat ja pensava de baixar a dutxar-se a les fonts del carrer però va recordar que el nostre ajuntament ha retirat les fonts públiques. Vinga de viatges al supermercat carregant garrafes d'aigua, que, això sí, deixen la pell més fina, que *el agua de Levante tiene mucha cal!*

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Un correu inquietant

Els tafaners internàutics vam interceptar (en realitat ens va caure a les mans), aquest correu a la bústia d'entrada de La veu: "Hola Marina. Estos son los correos electrónicos de los medios locales: eldisabte@gmail.com, setdiesbenicarlo@gmail.com y lavebenicarlo@terra.es. Te los hago llegar por si consideras oportuno convocarles. No obstante, lo más probable es que no se molesten en enviar a nadie. Salud." I a continuació, un altre en què el remetent intenta apanyar la relliscada: *Hola. Disculpad pero obviamente no erais los destinatarios del anterior correo. Salud.* Ràpidament ho vam posar en mans de la unitat d'investigació, que ens retorna l'informe següent: L'autor no manifesta prejudicis ni desconeixença pel que fa als mitjans informatius locals en paper, un primer indici que no és dels que es dediquen a escamotejar la premsa en valencià, tot desconfiar manifestament de la seua professionalitat, com de la de les altres publicacions. El leïsmo de convocarles denota que l'autor no domina l'estàndard espanyol de referència, però no per això deixa de ser una persona educada i amb maneres (*disculpad*). Finalment el *salud* republicà amb què s'acomia dos vegades traïx un individu, com a mínim, deu ser l'avatar o l'apoderat del *laicismo radical* tant de moda.

La resposta al correu

Un tafaner, que té una mica de canalla i cert seu parentiu amb els del periodisme local, va considerar que li calia una resposta, en la mateixa línia, al misteriós emissor del correu. I així, va consensuar amb la resta de tafaners el següent text, òbviament, en castellà, "no

fuera que no lo entenderan":

Muy señor mío: desconozco quién es usted y la tal Marina a quien se ve que iba dirigido este correo, pero ya que ha llegado a mi poder, permítame hacerle una serie de aclaraciones al respecto de las afirmaciones que usted realiza. Es muy triste poner en duda la profesionalidad de los medios y más cuando se piensa hacer uso de ellos. No solemos fallar a ninguna convocatoria y cuando lo hacemos, pedimos disculpas, explicamos el motivo y solicitamos que se nos facilite la información por si es de su interés publicarla. No discriminamos a nadie por su raza, color o pensamiento político o religioso. Y la misma imparcialidad con la que acudimos a las convocatorias, intentamos que se mantenga a la hora de redactar las correspondientes noticias. Así que queda fuera de lugar su afirmación tajante. Esto, señor mío, no es el reino de determinados medios de comunicación que todavía practican la censura. Nosotros hace años que la dejamos a un lado. Así que le rogaría que la próxima vez ponga un poco más de atención en sus afirmaciones y no vierta acusaciones gratuitas sobre los medios de comunicación que intentamos hacer bien nuestro trabajo. En cualquier caso, retiro estas afirmaciones si lo que usted pretendía era vendernos un aspirador, una enciclopedia o un robot de cocina. De eso estamos bien servidos y evidentemente, no

pensamos acudir. Reitero que enviamos a nuestros corresponsales allá donde haga falta para tener bien informados a nuestros lectores, que son en última instancia quienes deciden qué noticia leen y cuál desprecian.

Ah, por cierto, me alegro de no conocerlo, ni a usted ni a Marina.

Ple caní

Sí, tal com sona, la passada setmana el nostre *iluhre* *aiuntamén* va fer un ple... per a comprar un gos. Sí, un xuxo. *Im-pre-sio-nante!!!!!!* Això és el que va exclamar el regidor del Bloc, JL Guzmán, quan es va veure convocat a un ple extraordinari per aprovar la reserva de 3.540 € destinats a la compra d'un gos que ajude els municipals en tasques de seguretat i control. I sembla que ja n'han "provat" un parell, pastors belgues, però a l'agent expert no l'han convençut. El Bloc hi va votar en contra, la resta a favor. Consta que la plantilla de la policia local s'encarregarà del pobre animal, a qui no augurem una vida molt agradable al local on previsiblement farà cap: allí dalt a la brigadilla o al darrere del local dels municipals.

NOVA TAXA DE RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES

text i foto NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha col·locat 40 nous contenidors en els carrers del municipi destinats a la recollida selectiva de paper i cartó.

L'edil de Medi ambient, Antonio Cuenca, ha recordat que la ciutat és "puntera en el reciclatge en la província de Castelló" com ho demostren les xifres de l'últim balanç realitzat. Així, i gràcies a les contínues campanyes de sensibilització, els benicarlans són conscients dels beneficis que s'obtenen del reciclatge que repercutiran també en la seua butxaca. I és que Cuenca va incidir que a partir de gener el rebut de les escombraries es pagarà per tona "i quantes menys enviem a l'abocador, menys pagarem". Pel que fa a això, Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, anunciava que el consistori ja està treballant en la confecció de la nova taxa d'escombraries "que no s'aplicarà fins que la planta de transferència estiga en marxa" i s'hàgen de traslladar els RSU a l'abocador de Xixona. Domingo va manifestar el seu desig que "aò no s'use de forma política, tots els pobles aplicaran una nova taxa" a causa del augment dels costos que provocarà el tractament en la planta i el posterior trasllat de les escombraries a la província d'Alacant.

COMENCEN LES FALLES DEL 2011

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló es va omplir dissabte passat del fum de la pólvora que centenars de fallers van llançar durant la despertà que es va celebrar en honor a les Falleres Majors de la ciutat.

L'alcalde del municipi no ha desvetllat les xifres que es manegen per a cobrir les despeses.

De moment, els veïns de Benicarló tenen un problema amb les escombraries dins del mateix nucli urbà. I és que l'augment de contenidors de paper i cartó ha anat parell amb la reubicació de receptacles que s'ha realitzat en diferents carrers del municipi. En la major part dels casos ha estat a causa de les obres de reurbanització que s'estan portant a terme en diferents carrers del municipi. Així, en el carrer Comerç es poden comptabilitzar fins a 15 contenidors de diferents classes col·locats uns al costat dels altres en el mateix tram de la via pública. "És una ubicació temporal a causa de les obres, després tornaran al seu lloc", va assegurar Cuenca. Els contenidors procedeixen dels dos vials de la zona que es troben en obres i tancats al trànsit, l'avinguda lecla i el carrer César Cataldo. Un dels problemes derivats d'aquest canvi d'ubicació és l'incivisme de molts veïns, que segueixen dipositant les borses d'escombraries en el lloc on estava el contenidor amuntant-les en la via pública i provocant greus problemes de brutícia. Des del consistori s'ha advertit de la possibilitat d'aplicar l'ordenança municipal, que contempla sancions per a aquest tipus d'actes.

L'acte va servir d'avantsala a la presentació de les màximes representants falleres, Jessica Chaveli i Laura Ancosta. El ritual de la pólvora es va complir rigorosament i a les 8 del matí la comitiva es donava cita en el casal de la falla El Caduf. Més d'un centenar de fallers de les 13 comissions de la ciutat participaven en la suculent xocolatà amb la qual començava l'acte. A continuació, una xaranga es va encarregar de dirigir

la colorida caravana, que va recórrer diferents carrers de la ciutat cercant les residències de les Falleres Majors del 2010 i del 2011. A les portes de cadascun dels domicilis, i seguint el costum benicarlano, els més menuts eren complimentats amb quilos de llaminadures que eren llançades des de les balconades. Per als majors, dolços i cava amb els quals reposar forces. Així, durant dues hores, que va ser el que li va costar als fallers completar el recorregut. Durant el trajecte es van llançar centenars de quilos de pólvora, que sorprenien a més d'un veí en aquestes dates tan inusuals per a aquest tipus d'artíficis. La ciutat rebia d'aquesta manera l'anunci oficial que les falles del 2011 estan a punt de començar.

Qualitat i futur econòmic

Davant tanta notícia econòmica desastrosa, aquesta setmana, esperem continue, obrim el nostre setmanari amb una de bona. I ja era hora. Ens alegrem de debò en poder sortir al carrer fent-nos ressò d'una notícia econòmica local que feia molt de temps desitjàvem: una empresa benicarlanda, Mobles Benicarló, tanca els primers mou mesos d'enguany amb un augment en la seua facturació.

760

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Tenint en compte que el consum intern està més que aturat era previsible que l'augment es produïra per la vessant de l'exportació. Però l'augment de la facturació exterior no ha estat una casualitat, més bé tot el contrari, ha estat una aposta seriosa, com no podia ser d'altra manera, per especialitzar-se amb productes de qualitat. I ací entra l'AIDIMA atorgant-li el seu Símbol de Qualitat.

Què vol dir això? Que no ens hem d'enganyar, el futur de la nostra economia passa, inexorablement, per la qualitat dels nostres productes i per la investigació i desenvolupament de la indústria a través de la qualitat. Per què, per a fabricar, segons quines coses, que en dos dies es fan malbé, per a això, ja hi ha països que utilitzen ma d'obra barata i poc qualificada, sense segell de presentació.

Si, a banda del mercat anglés, que ja el tenia, considerem que aquestes exportacions s'han produït sobretot a Estats Units, que té la moneda més baixa que la nostra i que, sens dubte ho ha pogut dificultar encara més, només podem pensar que, quan la paritat de les dos monedes siga més propera, el futur encara pot ser millor.

En definitiva, que l'única aposta de futur possible és aquella que passa perquè, d'una vegada i sense fissures, l'I+D és considere en aquest país com una prioritat, com una cosa intrínseca que sense la qual no en tenim cap de futur. I que la formació de personal qualificat és, imprescindible i, de totes, totes, contrària a aquesta mania d'alguns sectors empresarials que prefereixen ma d'obra barata i temporal, fàcil d'explotar.

Fins que els empresaris d'ací no se n'adonen que un lloc de treball qualificat amb un bon treballador és més rendible, tant econòmicament com socialment, tardarem molt en sortir-nos-en.

I ja seria hora que les nostres administracions públiques i els mateixos empresaris se n'adonaren que això sí que és el futur. L'únic futur.

Per Xavi Burriel

El còmic

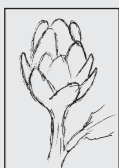
El líder del grup

EL CÒMIC

Tots els que formem la família de La veu de Benicarló volem expressar el nostre condol més sincer al nostre amic i col·laborador, Tonyo Fibla, i a tota la seua família, en la mort del seu pare.

Carxofa: per a la Banda i la Coral, que any rere anys són capaços de mantenir viva la festa de Santa Cecília obsequiant-nos amb magnífics concerts i passacarrers. Tot el poble gaudeix amb la festa dels músics i aquests comparteixen la seua alegria amb nosaltres. I això és molt, molt bonic i engrescador!!!!

Panissola : altra volta per el regidor, Cuenca, a l'afirmar, i quedar-se tant ample, que l'ajuntament no havia fet res, durant més de vint anys, per fer complir el conveni que obligava a l'alineació dels antics tallers d'Orero a l'avinguda Marqués de Benicarló. Per a quedar-se bocabadats (tot i que no sorprén, venint de qui ve). Això sí, la culpa, era del altres. Sembla haver perdut la memòria, atés que, d'eixos més de vint anys, també en més de 10, ell havia estat governant. O mirant cap un altre lloc, no?. Tindrà cara!

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

3x4
info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

noticias
964.es

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

